

La lliçó de vida de Salvador Pàniker

14 reflexions del filòsof, que creia que «la por ens esclavitza»

El filòsof, enginyer i escriptor Salvador Pàniker va néixer l'1 de març del 1927 a Barcelona, on va morir l'1 d'abril del 2017, als 90 anys. Va ser el fundador de l'editorial Kairós i va presidir l'Associació Dret a Morir Dignament. El recordem escoltant la conversa que va compartir amb Josep Puigbó al programa (S)avis de TV3 i fent-ne un recull de 14 reflexions.

1. Preguntar-se massa sovint pel sentit de la vida vol dir que no estàs vivint de veritat.
2. A la meua vida és difícil encasellar-me: quan dic una cosa, al cap d'un minut tinc ganes de dir la contrària.
3. ?Tinc una visió musical de la vida: a la vida hi ha dissonàncies, com tota música profunda.
4. L'escola ha d'ensenyar a mantenir i a fomentar la curiositat envers el món, envers un mateix i envers la cultura.
5. No entenc que vulguin suprimir la filosofia: com pots anar pel món sense saber les respostes que han donat els avantpassats a aquesta problemàtica a què tots ens afrontem: néixer, créixer, morir.
6. No crec en els mestres, però he tingut una vida que m'ha permès trobar una mica el meu propi camí.
7. El savi és el que essent adult recupera la seva infantesa i pot tenir les dues consciències.
8. Aprendre és desaprendre.
9. El dia que no m'emocioni voldrà dir que estic pràcticament mort.
10. Es tracta d'acabar sense por, perquè la por ens esclavitza i l'altra banda és la curiositat. Els homes i les dones són joves mentre mantenen la curiositat.
11. Quan un amor és verdader deixes de tenir por a la mort. I aquesta pot ser una forma de mesurar la qualitat d'aquest amor.
12. Quan es comencen les paraules amb majúscula, es comencen els crims.
13. Tothom pot tenir la capacitat per reconvertir el caos en un cert ordre propi.
14. Com a lliçó de vida diria un parell de coses: una, la idea que a cada moment s'ha de fer el que a cada moment toca fer. Aquesta és una pregunta que em faig sempre: ara què toca fer de veritat? I la segona que s'ha de dedicar la primera part de la vida a fer un ego fort i la segona part a desfer-se d'aquest ego.

